

lønindtægt, der mindst berettiger til 10 pct. af dagpengenes højeste beløb.

På linie med bestemmelser i børnetilskudslovens § 8, stk. 2 og 3, skal efter stk. 3 ved beregningen af ovennævnte dagpengegivende lønindtægter medregnes de indtægter, som kvinden ville have oppebåret i tidsrum,

- 1) i hvilke det efter en lægelig bedømmelse skønnes nødvendigt, at hun var skånet for arbejde, eller
- 2) i hvilke hun har stået til rådighed for arbejdsmarkedet, men på grund af arbejdsløshedskassens regler om ventetid efter indmeldelse har været udelukket fra at modtage arbejdsløshedsunderstøttelse.

Dette gælder dog ikke ved anvendelsen af den summariske oplysning fra skattevæsenet efter § 32, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen i stk. 4 afløser børnetilskudslovens § 40, stk. 2, og tager sigte på dispensationer i enkelttilfælde fra bestemmelsen i § 2, stk. 2, hvorefter indtægten for at være dagpengegivende skal være skattepligtig her i landet.

Til § 33.

Efter forslaget skal enhver kvinde med dagpengegivende anden erhvervsindtægt have ret til dagpenge i 4 uger efter fødslen. Denne ret kommer også til at gælde for medhjælpende hustruer, når en del af mandens erhvervsindkomst ved skatteberegningen anses for indtjent af hustruen. Retten til dagpenge skal ikke som efter børnetilskudsloven være betinget af, at der er tegnet frivillig supplerende sikring efter forslaget § 26.

Til § 34.

Frivillig sikring på grundlag af husligt arbejde i eget hjem eller § 27 giver ligeledes ret til dagpenge i 4 uger efter fødslen.

Ventetidsreglerne i stk. 2 afløser børnetilskudslovens § 10.

Til § 35.

Det foreslås, at ret til dagpenge i anledning af fødsel bortfalder, hvis anmodningen indgives mere end 3 måneder efter fødslen. Der har i praksis vist sig at være behov for en sådan regel.

Til kapitel 13.

Kapitel 13 skal sikre, at stillingen ikke forringes for ganske enkelte grupper af personer, der i dag er omfattet af ulykkesforsikringslovgivningen, men som ikke omfattes af forslaget's øvrige bestemmelser. Disse grupper ville ellers slet ikke, eller først fra

et senere tidspunkt (efter 5 ugers uarbejdsdygtighed), være sikret dagpenge, mens de efter ulykkesforsikringslovgivningen (navnlig lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl.) ville have haft ret til dagpenge fra 4. dag efter ulykkestilfældet.

Til § 36.

Bestemmelsen vedrører personer med anden erhvervsindtægt og personer, der er omfattet af § 37, der kommer til skade f. eks. ved udførelsen af tilfældigt arbejde hos en arbejdsgiver eller i en række andre særlige situationer, som i dag omfattes af ulykkesforsikringslovgivningen. Disse personer ville ellers først efter 5 ugers uarbejdsdygtighed eller slet ikke være sikret dagpenge efter lovforslaget.

De persongrupper, der undtages i stk. 2 er forskellige grupper af selvstændige, der efter ulykkesforsikringsloven har adgang til at tegne en frivillig ulykkesforsikring i overensstemmelse med reglerne i ulykkesforsikringsloven. Da denne forsikring først giver ret til dagpenge fra den 14. uge efter ulykkestilfældet, vil allerede forslaget's almindelige regler medføre forbedringer. Der er derfor ikke begrundelse for en særstilling for disse grupper.

Til § 37.

Bestemmelsen omfatter personer med en meget lille dagpengegivende indtægt eller helt uden dagpengegivende indtægt — f. eks. en husmoder —, der er antaget til tilfældigt arbejde hos en arbejdsgiver. For disse personer må dagpenge beregnes efter en skønsmæssig fastsat indtægt på linie med de regler, der i dag gælder efter ulykkesforsikringslovgivningen i sådanne særlige tilfælde.

Til kapitel 14.

Udgifterne til dagpenge i arbejdsgiverperioden foreslås endeligt afholdt af den enkelte arbejdsgiver.

Midlerne til finansiering af ordningen i øvrigt foreslås fremskaffet ved personlige bidrag fra alle skattepligtige, ved bidrag til den frivillige sikring, ved bidrag fra visse arbejdsgivere og ved tilskud fra det offentlige afholdt over de almindelige offentlige budgetter. Om udgifternes fordeling henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 38.

Bestemmelsen må sammenholdes med § 40, hvorefter kommunerne modtager delvis refusion af udgifterne til dagpenge af dagpengefondens midler.

Til § 39.

Det foreslås i stk. 1, at der til finansiering af dag-